

Vergaderjaar 1987–1988

20 371

Herziening van de wetgeving met betrekking tot de uitvoering van de postdienst (Postwet)

Nr. 8

EINDVERSLAG

Vastgesteld 28 april 1988

Na kennis te hebben genomen van de inhoud van de memorie van antwoord en de daarbij ingezonden nota van wijziging, bleek er in de vaste Commissie voor Verkeer en Waterstaat¹ bij een aantal fracties nog behoefte te bestaan een aantal vragen en opmerkingen ter beantwoording aan de regering voor te leggen.

§ 1. Algemeen

1.1. Inleiding

De leden behorende tot de C.D.A.-fractie hadden met grote waardering kennis genomen van de uitvoerige beantwoording van de door hen gestelde vragen. Zij waren de regering erkentelijk voor de nota van wijziging waartoe hun bijdrage aanleiding had gegeven. Op onderdelen hadden de antwoorden bijgedragen tot een verduidelijking van het wetsvoorstel. Op andere onderdelen noopten zij tot een voortzetting van de discussie. Zij volgden daarbij de indeling van de memorie van antwoord.

De leden van de P.v.d.A.-fractie hadden met erkentelijkheid kennis genomen van de gedegen en uitvoerige memorie van antwoord van de regering op het voorlopig verslag. Hun inbreng voor het eindverslag kon daarom kort zijn.

1.2. Omvang en inhoud van de concessie

De leden van de C.D.A.-fractie spraken hun waardering uit voor de toelichting die de regering heeft gegeven op de taak van de houder van de concessie. Deze leden wilden de grote maatschappelijke en economische betekenis onderstrepen en die in de concessie tot uiting komt in het monopoliedeel en de vervoersplicht voor postzendingen. Hiervoor is een fijnmazige infrastructuur nodig tot in de verste hoeken van het land, gepaard gaande met hoge vaste kosten. Deze leden stemden in met de conclusie van de regering, dat een vaste «basisvulling» van die kostbare infrastructuur wordt bereikt.

¹ Samenstelling:

Leden: De Beer (VVD), Rienks (PvdA), ondervoorzitter, Scherpenhuizen (VVD), Eversdijk (CDA), Castricum (PvdA), Spieker (PvdA), Hennekam (CDA), Zijlstra (PvdA), Veldhoen (PvdA), Van Vlijmen (CDA), voorzitter, Blauw (VVD), Nijland (CDA), Jorritsma-Lebbink (VVD), Tegelaar-Boonacker (CDA), J. T. van den Berg (SGP), Lilipaly (PvdA), Wolffensperger (D66), Van Gelder (PvdA), Roosen-van Pelt (CDA), Duyn (CDA), Biesheuvel (CDA), Feenstra (PvdA). Plv. leden: Korthals (VVD), Melkert (PvdA), Lauxtermann (VVD), Van Noord (CDA), Kosto (PvdA), Swildens-Rozendaal (PvdA), Wolters (CDA), Lankhorst (PPR), De Visser (PvdA), Oomen-Ruijten (CDA), Te Veldhuis (VVD), Frissen (CDA), Van Es (PSP), Koetje (CDA), Leerling (RPF), De Cloe (PvdA), Eisma (D66), Weijers (CDA), Reitsma (CDA), Schutte (GPV), Huys (PvdA).

Indien anderen dan de Post ook binnen het exclusieve deel van de concessie ruimte zouden krijgen, zou dit inderdaad tot vervoer binnen de bedrijfseconomisch meest aantrekkelijke gebieden plaatsvinden en derhalve ten koste gaan van de fijnmazige infrastructuur. De maatschappelijke doelstelling van PTT zou dan zwaar onder druk kunnen komen te staan.

De aan het woord zijnde leden hadden in dit kader vastgesteld, dat de door de regering verschaft informatie over de situatie in andere (EG-)landen uitwijst, dat PTT Post zich op een aantal onderdelen in gunstige zin onderscheidt van vele andere postdiensten. Zij stelden tevens vast, dat alle landen tenminste een monopolie hebben voor het vervoer van brieven. Zoals uit het bijgevoegde overzicht bleek, was het voorgestelde monopolie een van de beperkteste.

De inkomsten van PTT Post uit dit monopolie zijn voor hen een indicatie, dat niet gesproken kan worden van een voor de markt knellend monopolie, maar eerder van een relatief smalle basis voor het instandhouden van een infrastructuur die uit maatschappelijk oogpunt van belang is. De leden van de C.D.A.-fractie stemden derhalve in beginsel in met de gewichtsgrens van 500 gram.

Nauw daaraan gerelateerd is de vraag op welke wijze aan anderen dan de houder van de concessie de mogelijkheid wordt geboden brieven te vervoeren. Deze leden hadden er behoefte aan nader in te gaan op de positie van koeriersdiensten. In samenhang daarmee wilden zij opmerken, dat hun uit informatie is gebleken, dat andere landen (al dan niet in combinatie met een gewichtsgrens) een tarifaire grens stellen aan het monopolie. Zij wezen daarbij op de situatie in Groot-Brittannië, waar een grens van £ 1 wordt gehanteerd. Zij vroegen zich af of, zoals gesuggereerd door belanghebbende organisaties, een combinatie van een maximumgrens van 500 gram en een tarifaire grens van x-gulden een begaanbare weg zou kunnen zijn om de nationale en internationale koeriersdiensten de ruimte te geven voor een op de individuele wensen van de klant afgestemde wijze van vervoer als alternatief voor een eventuele verruiming van het ontheffingsstelsel. Zij wilden daarbij tevens betrokken zien of de internationale koeriersdiensten niet ten onrechte beperkingen worden opgelegd. De Europese Commissie heeft uitgesproken, dat nationale postmonopolies niet mogen worden ingeroepen tegen internationale koeriersbedrijven en dat – voorzover nationale postorganisaties een eigen koeriersdienst exploiteren – deze volledig marktconform dient te opereren.

De leden van de C.D.A.-fractie hadden er instemmend kennis van genomen, dat het huidige beleid ten aanzien van de stadspostdiensten bij de verzelfstandiging niet zal wijzigen.

Deze leden vroegen echter nader aan te geven wat moet worden verstaan onder «vervoer van brieven in grotere hoeveelheden».

De leden van de P.v.d.A.-fractie konden zich vinden in de paragraaf inzake de «Omvang en inhoud van de concessie». Niettemin zouden zij het op prijs stellen indien de regering nog wilde ingaan op de door de koeriers verenigd in NVIK en NOB gedane suggestie om tot een andere afbakening van het PTT-monopolie te komen en de artikelen 1 en 2 als volgt te amenderen:

Artikel 1g:

Dienstverleningspunt: plaats toegankelijk voor het algemene publiek voor het ten vervoer aanbieden van postzendingen en het verrichten van andere met postvervoer samenhangende handelingen.

Artikel 2, lid 1, sub a:

Het gestandaardiseerde vervoer van brieven tegen vergoeding van elk

ten hoogste gram na aanbieding op dienstverleningspunten of in brievenbussen, waarbij de brieven in de regel worden besteld op de werkdag na de aanbieding daarvan tegen een tarief van maximaal 2 Ecu (ca. f 4,60) per brief, behoudens de uitzonderingen genoemd in artikel 12, 2e lid, en de gevallen dat ontheffing is verleend krachtens artikel 13, 1e lid.

of:

Het vervoer van brieven tegen vergoeding van elk ten hoogste ... gram na aanbieding op dienstverleningspunten of in brievenbussen tegen een tarief van maximaal 2 Ecu (ca f 4,60) per brief, behoudens de uitzonderingen genoemd in artikel 12, 2e lid, en de gevallen dat ontheffing is verleend krachtens artikel 13, 1e lid.

Is een monopolie-afbakening via een maximale tariefplafond door PTT als alternatief overwogen? Zo neen, waarom niet? Zo ja, tot welke conclusie heeft zulks geleid?

Kan de regering nadere informatie verschaffen over de mate waarin stadspostdiensten en koeriersdiensten de PTT uit de markt prijzen door het inzetten van goedkope arbeidskrachten (blz. 12 bovenaan)? Is dit euvel op enigerlei wijze tegen te gaan?

De leden van de V.V.D.-fractie vroegen zich af of het overzicht, zoals dat is verstrekt met betrekking tot een aantal andere landen, wel volledig is. Is het bijvoorbeeld niet zo, dat in het Verenigd Koninkrijk het postmonopolie niet geldt voor verkeer boven £ 1,- portokosten? En kan de regering bevestigen dat in Frankrijk koeriersdiensten zijn toegestaan op basis van een (al dan niet generieke) ontheffing? Klopt het, dat in Italië koeriersdiensten zijn toegestaan mits zij een toeslag op hun tarieven in rekening brengen, die de Italiaanse PTT ten goede komt; en is daarop geduid in de memorie van antwoord bij de wat cryptische omschrijving «zendingen waarvoor het postale recht is voldaan»; of is daarmee iets anders bedoeld?

De leden van de V.V.D.-fractie waren met betrekking tot de koeriersdiensten tot een voorlopige conclusie gekomen.

Zij vonden het een algemeen maatschappelijk belang dat op het gespecialiseerde terrein van de koeriersdiensten meer mogelijkheden voor nieuwe marktontwikkelingen worden geboden. Thans is het reeds zo, dat koeriersdiensten vrijelijk mogen worden verricht voor alle drukwerken en voor brieven boven de 500 gram. Slechts brieven beneden de 500 gram mogen door hen niet worden bezorgd. Het is echter een bekend feit, dat bij deze vorm van dienstverlening het gewicht van de zending slechts een zeer ondergeschikte rol speelt. Zouden zij bij wijze van spreken een brief van minder dan 500 gram aangeboden krijgen en zouden zij die aan een baksteen bevestigen, dan zou die brief volgens de huidige wetgeving mogen worden bezorgd; zonder die baksteen niet. Dat nu is absurd. De vraag is dus, of hiervoor een redelijke oplossing kan worden gevonden.

Inderdaad zou een machtigingssysteem op basis van artikel 12, tweede lid, onder f, voor dergelijke bedrijven tot de mogelijkheden behoren. Dat brengt echter veel regulering met zich; niet slechts de uitgifte van de machtigingen, maar ook de beroepsmogelijkheden (in geval van weigering) en de controle op het systeem. Bovendien doet zich dan het niet geringe probleem voor, op welke gronden een machtiging zou moeten worden verleend, c.q. geweigerd. De interpretatie van artikel 13 zal nog niet zo'n simpele zaak blijken. Eenvoudiger en doeltreffender zou het zijn indien naast handhaving van de 500 gram-grens, brief-

verkeer met portokosten boven een bepaald bedrag zou worden vrijgegeven.

Dat bedrag zou bij voorbeeld f 10,- kunnen zijn. Het voordeel van dit systeem is, dat het eenvoudig te controleren valt of de vervoerder zich aan de regels houdt. Voor afroming van de lucratieve marktsegmenten door stadspostdiensten valt niet te vrezen; die werken immers in een geheel andere prijsklasse.

De V.V.D.-fractieleden overwogen een amendement in deze zin. Naast de gewichtsgrens zal dan ook een prijsgrens in de wet komen te staan. Het bedrag zal moeten worden geïndexeerd – bij voorbeeld op basis van dezelfde prijsindex die ook geldt in de richtlijn aan de Post met betrekking tot de tariefsverhogingen – en op praktische gronden op hele guldens afgerond.

De leden van de fractie van D66 vonden de onderbouwing van de stelling dat «verlaging van de gewichtsgrens voor het exclusieve gedeelte van het vervoer van brieven de basis van de openbare postale dienstverlening zal aantasten en tot verstoring leidt van het evenwicht tussen de rechten en verplichtingen van PTT in het kader van de concessie» op pagina 6 van de memorie van antwoord niet overtuigend.

De memorie van antwoord constateert dat belangrijker dan de vraag naar de verdeling van het aantal brieven over de gewichtstrappen, de vraag naar de omzet-aandelen is, zonder vervolgens die omzetaandelen te geven. Kan de minister een overzicht geven van de omzet-aandelen van de brieven over de gewichtstrappen van respectievelijk 1–50, 51–100 en 101–500 gram, alsmede een overzicht van de procentuele verdeling van de inkomsten over dezelfde categorieën?

De leden van de fractie van D66 zouden graag vernemen welke mogelijkheden PTT Post in het overleg met belanghebbende organisaties heeft aangedragen voor het verlenen van vergunning en ontheffing voor het vervoer van brieven door koeriersdiensten, zoals vermeld staat op pagina 10 van de memorie van antwoord. Het bevreemdt deze leden dat er bij de PTT geen overzicht bestaat van de diensten van de koeriers met betrekking tot het vervoer van brieven.

Is de minister voornemens om op grond van artikel 13, lid 1, ontheffing/vergunning te verlenen voor specifieke diensten als «desk to desk»-service of vervoer van brieven onder begeleiding gedurende het gehele vervoerstraject?

Het lid van de G.P.V.-fractie vond het overzicht van de omvang van de monopolies in andere EG-landen en niet-EG-landen verhelderend. Daaruit kan worden afgeleid dat het monopoliedeel van de postverwerking in ons land zeker niet buitensporig groot is. Wel viel op dat in verschillende landen voor de lokale post wel weer een uitzondering geldt op het monopolie. Is bekend welke effecten deze uitzondering van dit wel rendabele onderdeel van de postverwerking in die landen heeft op de totale rentabiliteit van die postbedrijven?

Dit lid wenste nog terug te komen op zijn vraag in het voorlopig verslag over de ongeclausuleerde acceptatieplicht. Het is mogelijk dat een concurrent een groot deel van de niet-monopoliepost van het bedrijf afsnoept (bij voorbeeld weekbladen, omroepgidsen en dergelijke). Dat is een belangrijk deel van de totale postverwerking. Die concurrent laat echter de meest kostbare bestelling door de PTT doen, om zo maximaal profijt te hebben van zijn concurrerende activiteiten. Zou het in dit geval dan niet te verdedigen zijn indien de PTT het recht zou hebben die enkele onrendabele bestellingen te weigeren zodat die concurrent wel gedwongen wordt ook die niet-rendabele bestellingen zelf uit te voeren? Een reactie hierop had dit lid gemist in de memorie van antwoord.

1.3. Toezicht van de overheid op de door de concessiehouder uit te voeren nutstaken

De leden van de C.D.A.-fractie stemden er mee in, dat de verzelfstandiging zal dienen te leiden tot een sturing op afstand en op hoofdlijnen. In hun bijdrage aan de voorlopige bevindingen bij de ontwerp-Machtigingswet hadden zij er al op gewezen, dat het toezicht van de overheid na verzelfstandiging een andere zou dienen te zijn. De leden van de C.D.A.-fractie constateerden, dat de minister bereid is om een voorgenomen wijziging van de algemene richtlijnen ter kennis te brengen van de Tweede Kamer. Hoewel de hier aan het woord zijnde leden erkentelijk waren voor deze toezegging, waren zij vooralsnog van mening dat het de voorkeur verdient, dat de algemene richtlijnen aan een toetsing door de Kamer worden onderworpen. Zij vroegen dan ook de minister deze mogelijkheid alsnog nader te willen overwegen. Volgens de hier aan het woord zijnde leden zal ook in die situatie sprake zijn van toezicht en sturing op afstand en van een flexibel en slagvaardig beleid.

De leden van de C.D.A.-fractie waren met name erkentelijk voor het feit, dat het jaarlijks door de concessiehouder aan de Minister van Verkeer en Waterstaat over de uitvoering van de nuts(concessie)taken uit te brengen informatierapport, de door PTT Nederland NV te publiceren jaarstukken en de meerjaarlijkse periodieke evaluatie van de richtlijnen aan de Tweede Kamer zullen worden gezonden. Op basis van deze informatie zal de Tweede Kamer volgens de hier aan het woord zijnde leden inderdaad inzicht kunnen verwerven onder meer betreffende de ontwikkeling van de tarieven.

De leden van de C.D.A.-fractie waren echter nog niet geheel overtuigd van het feit, dat hiermee en met andere maatregelen volledig recht wordt gedaan aan de motie-Eversdijk/De Beer (17 370 nr. 40), waarbij ten aanzien van de tarieven wordt uitgesproken: «verzoekt de regering, deze controlemogelijkheid in de concessievoorwaarden vast te leggen, zodat regering en Staten-Generaal betrokken kunnen blijven bij het tarievenbeleid».

Deze leden behielden zich dan ook het recht voor om bij de plenaire behandeling van het wetsvoorstel hierop terug te komen.

De leden van de fractie van D66 onderschreven het belang van een goed functionerende dienstverlening door PTT en de implicatie daarvan dat een volstrekte scheiding van vervoersactiviteiten met het karakter van een algemene dienst en commerciële vervoersactiviteiten moeilijk te realiseren is. Toch zouden deze leden graag in de jaarlijkse informatieverstrekking van PTT Post, zoals verplicht gesteld in artikel 7 van de algemene richtlijn, meer inzicht in de financiële exploitatie van diensten vallend onder de concessie en diensten die daarbuiten vallen. Zal het mogelijk zijn om aan het tarief voor laatst genoemde diensten een kostprijsberekening ten grondslag te leggen?

1.4. Dienstverlening buiten de concessie

In beginsel stemden de leden van de C.D.A.-fractie in met de benadering van het verrichten van activiteiten buiten de concessie. Toch vroegen de leden van de C.D.A.-fractie aan te geven of niet overwogen zou moeten worden in de richtlijnen een voorziening te treffen, opdat enig toezicht mogelijk is van de wijze waarop PTT Nederland NV gebruik maakt van het monopoliedeel voor die activiteiten, die in beginsel in vrije concurrentie – dus ook door PTT Nederland NV – kunnen worden gepleegd. Zij meenden evenwel, dat juist de overige marktpartijen ook enige bescherming geboden zou moeten kunnen worden tegen ongerechtvaardigde concurrentievervalsing.

Naar aanleiding van de beantwoording van de door de V.V.D.-fractie gestelde vragen betreffende de nevenactiviteiten in postkantoren wensten deze leden te vernemen welke concrete dienstverleningen de komende jaren mogelijkerwijze in de postkantoren zullen worden aangeboden.

De leden van de fractie van D66 vernamen graag de mening van de minister over de door verschillende organisaties naar voren gebrachte kritiek op de ongelijke concurrentievoorwaarden voor de PTT door de vrijstelling van het postvervoer van de vergunningsplicht ingevolge de WAG en de vrijstelling van b.t.w.-heffing op diensten die buiten de concessie vallen.

1.5. *Tarieven*

De leden van de C.D.A.-fractie hadden grotendeels met instemming de uitvoerige en heldere beschouwing ter toelichting op het tariefsysteem, de tariefbeheersing en de keuze van de index als een verbetering van de memorie van toelichting gezien.

Wellicht ten overvloede benadrukten deze leden nogmaals, dat hun zorgen uitsluitend betrekking hadden en hebben op de diensten die worden verleend in het kader van de concessie.

Voor de overige diensten en produkten gingen de leden van de C.D.A.-fractie van de aanvang af ervan uit dat het marktmechanisme «concurrentie» een voldoende basis biedt tot een beheerste prijsontwikkeling.

Zij trokken met de regering de conclusie, dat de marge voor tariefverhogingen klein is. De historische analyse gaf aan dat voor een verantwoord systeem is gekozen. Zij verwezen overigens voor de juridische basis van het systeem naar hun opmerkingen in paragraaf 1.3..

De leden van de V.V.D.-fractie achtten de voorgestelde indexering van de tariefsstijgingen van de Post redelijk. Wel wensten zij nog te vernemen waarom 1986 als basisjaar is gekozen voor de samenstelling van de beide gebruikerspakketten. Zijn geen recentere gegevens bekend; en mag worden verondersteld dat zich sedertdien geen verschuivingen van betekenis in de samenstelling hebben voorgedaan?

Ook was hen niet duidelijk wat precies wordt bedoeld met «behoefte op de markt», die mede de tarieven zouden bepalen (memorie van antwoord blz. 19, eerste alinea).

Voor wat betreft de opmerking in dezelfde alinea betreffende de noodzaak van het tijdelijk hanteren van lage tarieven, verwezen deze leden naar hetgeen zij bij het eindverslag van de Wet op de Telecommunicatievoorzieningen terzake eerlijke concurrentieverhoudingen naar voren hadden gebracht:

Aanvullend daarop hadden zij de volgende vragen:

a. waarom is de verstrekking van de door de V.V.D.-fractie gevraagde informatie omtrent de kostendekkendheid van de tarieven als commercieel betrouwbaar te beschouwen (memorie van antwoord, blz. 21, tweede alinea)? Het gaat hier toch om de tarieven in het monopoliegebied, waarin anderen niet mogen opereren?

b. waar in het zeer globale antwoord wordt gesproken van over- en onderdekking, wordt daarmee gerefereerd aan de direct toerekenbare kosten, of aan de integrale kosten?

1.6. *Bedrijfsvreemde lasten/onrendabele activiteiten*

Uit de beantwoording trokken de leden van de C.D.A.-fractie de conclusie, dat de bezorging van braillestukken geen wijziging zal

ondergaan. Met verwachtingsvolle instemming hadden zij ook kennis genomen van de mededeling, dat PTT Nederland NV zich «evenals andere grote bedrijven, bewust dient te blijven van haar maatschappelijke verplichtingen ten aanzien van klanten, die ... behoefte hebben aan aangepaste dienstverlening».

Ook in dit licht herhaalden zij hun vraag, waar niet op in werd gegaan, hoe de Minister van Verkeer en Waterstaat in de toekomst denkt vast te stellen of een beroep van de NV PTT op het niet rendabel zijn van gewenste activiteiten van overheidswege terecht wordt gedaan.

1.7. *Algemene voorwaarden en geschillencommissie*

De leden van de C.D.A.-fractie achtten de toelichting op de aanduiding van particuliere en de klein zakelijke gebruiker een verduidelijking. Zij wilden om hun beeld te completeren nog vernemen in welke mate van de algemene voorwaarden door de grote zakelijke klanten afgeweken zal kunnen worden binnen het monopoliedeel van de activiteiten.

De aan het woord zijnde leden wilden gaarne vernemen wat de achtergrond is van de passage, dat ophanging van de geschillencommissie onder Stichting Konsumentenklachten «zo mogelijk» de bedoeling is. Een zelfde vraag stelden zij bij de opmerking, dat de commissie – zo mogelijk – in overleg met consumentenorganisaties zal worden samengesteld. Moest uit deze passages worden opgemaakt, dat overleg met betrokkenen nog niet is gestart of dat tijdens dat overleg van meningsverschillen is gebleken? Indien dat laatste het geval is zouden zij daarover geïnformeerd willen worden.

De V.V.D.-fractieleiden verwezen naar hetgeen zij bij de Wet op de Telecommunicatievoorzieningen over dit onderwerp naar voren hadden gebracht.

1.8. *Aansprakelijkheid*

De beperking van de aansprakelijkheid ging de leden van de V.V.D.-fractie bepaald te ver. Geen antwoord (ook niet in de memorie van antwoord van de Wet op de Telecommunicatievoorzieningen) is gegeven op hun vraag in het voorlopig verslag waarom PTT Post BV ook niet aansprakelijk zou moeten zijn in geval van verwijtbare nalatigheid, onzorgvuldigheid of wanbeheer en het niet nakomen van toezeggingen.

1.9. *Overlegorgaan*

De leden van de C.D.A.-fractie verwezen ten aanzien van het overlegorgaan in de eerste plaats naar de suggesties, die deze leden deden in het eindverslag bij de ontwerp-Machtigingswet, waarbij de hier aan het woord zijnde leden bepleitten voor post en telekom aparte overlegorganen in het leven te roepen, vooral ook omdat de zaken betreffende de post en de telekom zo sterk verschillen. Bovendien zouden daardoor de beide overlegorganen beiden kleiner kunnen zijn dan 20 zetels, zodat de werkbaarheid toeneemt. Zij vroegen de regering deze suggestie serieus te willen overwegen.

De V.V.D.-fractieleiden verwezen naar hetgeen zij bij de Wet op de Telecommunicatievoorzieningen over dit onderwerp naar voren hadden gebracht.

Voor opmerkingen over de overlegstructuur van de NV PTT en de PTT Telecommunicatie en PTT Post verwezen de leden van de fractie van D66

naar hun inbreng voor het eindverslag bij de Wet op de Telecommunicatievoorzieningen.

1.10. *Toepasselijkheid vervoerswetgeving*

De leden van de V.V.D.-fractie vermochten niet in te zien dat de vervoersplicht van de Post zou moeten leiden tot een compleet uitzonderingsregime betreffende de Wet Autovervoer Goederen, het Rijttijdenbesluit, de Wet Gevaarlijke Stoffen, de Arbeidswet, enz. Waar de regering bij het onderhavige wetsontwerp de marktconformiteit – ook voor het concessiedeel – zo hoog in het vaandel heeft staan, zou het toch voor de hand liggen dat PTT Post BV zich conformeert aan de algemeen geldende wetgeving terzake? De V.V.D.-fractieleden kondigden amendementen op dit punt aan.

1.11. *Vestigingsbeleid*

De leden van de C.D.A.-fractie hadden geconstateerd, dat het bepaalde over het vestigingsbeleid betrekking heeft op de uitvoering van de vervoersconcessie. Deze verduidelijking stelden zij op prijs. De uiteenzetting leidde echter bij hen wel tot de vraag welke criteria ten grondslag liggen aan het minimum van één dienstverleningspunt voor een kern met 5000 inwoners binnen een straal van 5 km. Tevens waren zij nog geïnteresseerd hoe deze norm zich verhiel met de huidige situatie.

De leden, deel uitmakend van de fractie van het C.D.A., vroegen de regering nog nader in te gaan op de door de regering gewenste ontwikkeling van de uitbreiding van het dienstenpakket, dat PTT Nederland NV zal gaan voeren. Naar hun oordeel was nog niet voldoende duidelijk of hierbij ook gedacht moest worden aan branche-vreemde activiteiten. In hun voorlopige bevindingen hadden deze leden gevraagd naar de afbakening met activiteiten van de Postbank. Zij hadden hierop slechts als antwoord aangetroffen, dat de Postbank één van de opdrachtgevers is. Thans stelden zij de vraag of elke opdrachtgever, al dan niet via de Postbank, aanvaardbaar zal zijn.

§ 2. Artikelsgewijze opmerkingen

Artikel 1

Het was de leden van de C.D.A.-fractie niet duidelijk waarom in de beantwoording wordt gesproken over brievenvervoer «over zekere trajecten» bij langs elektronische weg overgebrachte informatie. Moet hierin een beperking worden gelezen?

Artikel 2

Naar aanleiding van de beantwoording ten aanzien van lid 2 deelden de leden behorende tot de C.D.A.-fractie mee, er vooralsnog de voorkeur aan te geven aan het voorleggen van de amvb aan de Tweede Kamer, alvorens deze in werking zal treden.

Artikel 3

De leden van de C.D.A.-fractie stelden nog de aanvullende vraag hoe binnen de nieuwe verantwoordelijkheid van de Minister van Verkeer en Waterstaat controle zal worden uitgeoefend op PTT Nederland NV in het kader van de Wereldpostunie, als alle werkzaamheden in de praktijk door

PTT zullen worden gedaan. Zij gingen er als vanzelfsprekend vanuit, dat zo nodig instructies worden gegeven.

Artikel 7, lid 3

De V.V.D.-fractieleden achtten de door hen gestelde vragen met betrekking tot de rechten van de geadresseerde bevredigend beantwoord.

Artikel 8

De leden van de C.D.A.-fractie vroegen waarom wordt gesproken over het niet «in grote mate» afwenden van de NS voor vervoer?

Artikel 23

De leden van de C.D.A.-fractie concludeerden uit de beantwoording, dat PTT voldoet aan de maatstaven om in buitengewone omstandigheden te kunnen functioneren. Voor hun nadere opmerkingen over de vertrouwensfuncties bij PTT verwezen zij naar hun bijdrage aan het eindverslag bij het ontwerp voor een Machtigingswet.

§ 3. Voorontwerp algemene richtlijnen

De leden van de C.D.A.-fractie spraken hun erkentelijkheid uit voor de toezegging in de richtlijnen op te nemen, dat jaarlijks gerapporteerd wordt over de bepalingen ter zake van geheimhouding.

Nog niet tevreden waren de aan het woord zijnde leden over de antwoorden over het gebruik van gegevens voor andere doeleinden dan monopolie-activiteiten. Zij hadden met hun vraag bedoeld op het ter beschikking stellen van adressen en postcode-gegevens aan derden voor commerciële activiteiten.

Zij vroegen de regering de beantwoording te bezien tegen die achtergrond. Zagen zij het goed, dan voorziet de voorliggende regelgeving niet in waarborgen voor het gebruik. Zij vroegen de regering derhalve alsnog op deze problematiek in te gaan. Tevens zouden zij nog gaarne een antwoord ontvangen op de door hen gestelde vraag over het zo nodig treffen van bovenwettelijke waarborgen.

De leden van de V.V.D.-fractie bleven het, sprekend over punt 2.17, toch weinig bevredigend vinden dat binnenlandse brieven «als regel» de volgende dag bezorgd dienen te worden. Zij hadden er begrip voor dat de post niet voor 100% de volgende dag ter plaatse kan zijn; maar vonden dat het noemen van een streefpercentage meer houvast biedt. Zij overwogen een amendement terzake.

Hoeveel procent van de brieven wordt thans de volgende dag bezorgd; eventueel te onderscheiden naar werkdagen en weekeinde?

§ 4. Wetstechnische opmerkingen

De nota van wijziging op stuk nr. 7 geeft aanleiding tot de volgende opmerking:

In onderdeel B moeten de eerste twee regels van artikel 26 worden vervangen door:

Het Wetboek van Koophandel wordt gewijzigd als volgt:

A. Van de artikelen 143a en 218a komt het derde lid te luiden:

Met een tijdige beantwoording van het voorgaande acht de commissie de openbare behandeling van het wetsvoorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Van Vlijmen

De griffier van de commissie,
Teunissen